

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกปัจจุบันได้เจริญก้าวหน้าเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์หรือโลกแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดนอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ตามมาอย่างมากนายทั่วถ้นเครียรยูกิจสังคม การเมือง เศรษฐกิจ ฯลฯ ในโลกปัจจุบัน สังคมล่ามีมีอะไรก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าเกิดตาม ผลลัพธ์ กระบวนการที่มีเพิ่มมากขึ้นเป็นເຄາມตัวชี้วัดกัน ออาทิ ปัญหาบนส悔ดีค ปัญหาอาชญากรรม ปัญหา โภชณ์ ปัญหางานทะเบียนศิทธิ์เด็กและสตรี ปัญหาโรงเรียนต่างๆ ปัญหางานประพฤติมีชีวิตทั้งใน วงราชการและชุมชน โลกเฉพาะอย่างเช่นปัญหาเจ้าหน้าที่ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ยังเป็นปัจจัย ที่สังคมได้ให้รับประชานในครั้งนี้ ซึ่งปัญหานี้ได้รับความตื่นตัวอย่างมาก ปัญหาเหล่านี้จึง เป็นอ่างจั่งที่รู้สึกว่าจะต้องดำเนินการแก้ไข โดยมีความพยายามให้สูงที่เหมาะสมและมีหน้าที่รับผิดชอบ ให้ครองรับไปดำเนินการ นั่นก็คือ สำนักงานค่าวาจແหงชาติเด็กการแก้ไขปัญหาต่างๆตามที่ก่อไว้มา นั้น หากดำเนินการเพียงลำพังหน่วยงานเดียวคงสำเร็จได้ยาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องร่วมมือกัน ทุกๆฝ่าย ซึ่งผู้ที่มีส่วนร่วมสำคัญที่สุดคือประชาชนนั่นเอง

สำนักงานค่าวาจແหงชาติเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการบำบัดทุกๆ บ้ารุ่งสุขให้เกิดสังคมและประชาชานที่ดีไป เพราะเป็นหน่วยงานที่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้สังคมประชาชาน มากที่สุด คิงนี้จึงมีนโยบายการดำเนินงานด้านมูลชนสันพันธ์ โดยการปรับปรุงการปฏิบัติงาน และการบริการประชาชนให้พัฒนาในการทำงานมากขึ้น ตารางเวลาสันพันธ์ การพนประชุมเชิงข้อมูล ประชาชน เป็นอุปกรณ์หนึ่งเพื่อเรื่องความเข้าใจและสนับสนุนให้เกิดประโยชน์ โดยเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามาร่วมในกระบวนการดำเนินงานของค่าวาจແหงชาติเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่ง ตลอดทั้งความเห็นและแผนแม่บทของสำนักงานค่าวาจແหงชาติ แต่ละคน พยายามตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติดูบันที่ 8 ที่ว่าจะต้องมีการปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนาให้สอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาประเทศที่เน้นการเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาชาน โดยให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาของตนเองมากขึ้น (แนวคิดและทิศทางแผน พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8. 2544 : 79)

จากแนวโน้มนโยบายดังกล่าว ค่าวาจແหงชาติบูรร์รัมย์ จึงได้รับอนุมัติให้ขัดตั้งค่าวาจ ชุมชนตาม โครงการระยะที่ 1 ได้รับอนุมัติจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ อำเภอเมืองบูรร์รัมย์ อำเภอเด็ก อำเภอคำภัย อำเภอไชยา และอำเภอประโคนชัย ในปี พ.ศ. 2541 ต่อมาได้รับอนุมัติเพิ่มเติมตามโครงการ ระยะที่ 2 ยิ่งจำนวน 7 แห่งและสมบูรณ์จำนวน 12 แห่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา และจาก

การดำเนินงานของตำรวจชุมชนประจำตำบลทั้งหัวครุรีวันย์ ที่ผ่านมา มีการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจาก การบริหารจัดการอันเป็นขั้นขั้นของ ปัญหา อุปสรรค นานาประการ ใน การดำเนินงานของตำรวจ ชุมชนประจำตำบลของจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ปฏิบัติภาระกิจอยู่ที่ตำรวจภูธร จังหวัดบุรีรัมย์ มีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการ ปฏิบัติงานตำรวจชุมชนประจำตำบล กรณีศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อหาแนวทางที่จะแก้ไขปัญหา และข้อบังคับซึ่งในการดำเนินงานของตำรวจชุมชนประจำตำบลถูกปฏิบัติในทั้งหัวครุรีวันย์ สำนักงานตำรวจ แห่งชาติคือ

ความน่าหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอกของตำรวจชุมชนกับประเทศไทยที่มีมาตรฐานสากล
 2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านปัจจัยทั่วไปของบุคคลของประชาชนกับประเทศไทยที่มีมาตรฐานสากล
 3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอกของตำรวจชุมชนที่มีต่อประเทศไทยที่มีมาตรฐานสากล
 4. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการติดต่อประสานงานและแหล่งข่าวสารระหว่างประเทศไทยกับตำรวจชุมชนที่มีผลต่อประเทศไทยที่มีมาตรฐานสากล

ความสำคัญของการวิจัย

- ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

 1. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างค้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอกกับประเทศไทยผลการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนประจำตำบล
 2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างค้านปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนกับประเทศไทยผลการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนประจำตำบล
 3. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของตำรวจชุมชนที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนประจำตำบล
 4. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยค้านการติดต่อประสานงานและແຄ่งข่าวสารระหว่างประชาชนกับตำรวจชุมชนประจำตำบลที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนประจำตำบล
 5. นำผลที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนางานตำรวจชุมชนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่างและตัวแปรในการศึกษา ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนประจำตำบล จังหวัดบุรีรัมย์ ดังนี้

1. ประชากร

1.1 ผู้ปฏิบัติงานตำรวจชุมชน

1.1.1 ฝ่ายบริหารตำรวจชุมชนประจำตำบล

1.1.2 ตำรวจผู้ปฏิบัติงานตำรวจชุมชนประจำตำบล

1.1.3 รายบุคคลเมืองตำรวจชุมชนประจำตำบล

1.2 ประชาชนในเขตพื้นที่ศึกษาปริมาณเที่ยง

1.2.1 ผู้นำท้องถิ่น (นักการเมืองท้องถิ่น ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์กรอาชีวกรรมส่วนตัว)

1.2.2 ข้าราชการในท้องถิ่น

1.2.3 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ห้างหุ้นส่วนหรือผู้ประกอบการในท้องถิ่น

1.2.4 พระสงฆ์/นักบวช

1.2.5 ประชาชนทั่วไป

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Positive Sampling) จากตำรวจชุมชนประจำตำบลทั้งหมด จำนวน 21 สถานี โดยกำหนดให้ทางตัวเอกอุลักษณ์ สถานี ได้แก่ พื้นที่ 11 สถานี เจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนประจำตำบลสถานี ฉะ 2 ถนน รวมทั้งหมด 22 ถนน รายบุคคลอาสาสมัครตำรวจชุมชนประจำตำบลสถานี ฉะ 5 ถนน ทั้งหมด 35 ถนน และประชาชนในพื้นที่ตำรวจชุมชนประจำตำบล สถานี ฉะ 10 ถนน รวมทั้งหมด 110 ถนน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 187 ถนน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ สภาพภูมิหลังของตำรวจชุมชนประจำตำบลและประชาชน โครงการตำรวจชุมชน ประกอบด้วย

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลหรือลักษณะทางประชากรของตำรวจชุมชน รายวุฒิอาชญากรรมและประวัติอาชญากรรม ได้แก่ เพศ อายุ อารมณ์ รายได้ ภยานภัยสมรส ระดับการศึกษา ภาษาที่ใช้

3.1.2 ลักษณะทางประชากรของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ อารมณ์ รายได้ ระดับการศึกษา ตัวแทนในหมู่บ้าน และภาษาที่ใช้

3.1.3 ปัจจัยภายนอก ได้แก่ นโยบายการบริหารงาน ค่าตอบแทน เปี้ยนเสื้อ เงินเดือน ความต้องการของ ความต้องการของผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ปริมาณงาน

พิจารณาผลการดำเนินงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

3.1.4 การติดต่อประสานงานกับตำรวจชุมชนและแหล่งป่าวาระที่ได้รับจากตำรวจชุมชนประจำตำบล

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ประสิทธิภาพของภาราภูมิงานของตำรวจชุมชนประจำตัวบุคคล

3.2.1 ค้านการบริการทั่วไป

3.2.2 ค้านการอ่านนายความยุติธรรมทางอาญา

3.2.3 ค้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.2.4 ค้านการควบคุมและกำกับดูแลความสงบทางศีลธรรมและการจราจร

3.2.5 ค้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความร่วมมือจากประชาชน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

1. ตำรวจชุมชนประจำตำบล (ตชต.) หมายถึง หัวหน้าตำรวจชุมชนซึ่งเป็นนักเชี่ยวชาญด้านชุมชนหรือขึ้นประทับนั่งที่มีบทบาทเป็นนาฏคำบ่าครัวชุมชนหรือจ่าสินค้าชุมชน อายุไม่น้อยกว่า 45 ปี และผู้ช่วยหัวหน้าตำรวจชุมชนซึ่งเป็นบุคลากรด้านชุมชนประจำตัวบุคคลที่มีน้อยกว่า 10 นาย ทำงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่ของตัวบุคคลนั้น โดยตัดสื่อกจากคณะกรรมการที่สำนักงานบุคคลตัวบุคคลนั้น กำหนดอีกหนึ่งปี และไม่น้อยกว่า 10 นาย รวมเดียวไม่น้อยกว่า 10 นาย มีภาระเป็นผู้ช่วยหรือเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรม ภาระงาน มีอำนาจหน้าที่ป้องกัน ปราบปรามและบริการประชาชนตามภารกิจที่กำหนดหน้าที่ ภาระงาน ไว้ด้านโครงการสำรวจชุมชนประจำตำบล โดยมีที่ทำการอยู่ภายในตัวบุคคลที่รับผิดชอบและดำเนินการกิจกรรมควบคุมให้ค้าปลีกขายเบ็ดเตล็ดภาราภูมิงานโดยสถานที่สำรวจอยู่ชุมชนอีกแห่ง ก็จะต้องมีผู้ช่วยหรือหัวหน้าชุมชนประจำตำบล ให้ดำเนินการด้วย

2. ผู้ปฏิบัติงานในโครงการสำรวจชุมชน หมายถึง บุคคลที่เข้าร่วมทำงานในโครงการสำรวจชุมชน ได้แก่ หัวหน้าตำรวจชุมชน ผู้ช่วยหัวหน้าตำรวจชุมชน รายงานจากมาตราสมัครเป็นตำรวจชุมชน บุคคลอื่นใดที่มีหน้าที่กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ แนะนำ เกี่ยวกับภารกิจที่มอบหมาย เป็นวิทยากรของงานสำรวจชุมชน ประจำงานฯ ระหว่างตัวสำรวจชุมชนแต่ละแห่งในพื้นที่/กิ่งอำเภอและแขวงหัวด

3. รายงานน้ำหนักภารกิจสำรวจชุมชน หมายถึง ประชาชนทุกคนที่มีภารกิจความคืบ ความสามรถ มีจิตใจเสียสละ มีความต้องการที่จะอุทิศตนและมีความพร้อมที่จะสละเวลาอุทุกเมื่อที่จะเป็นผู้รับผิดชอบหรือเข้ามาย่างหนาที่ของงานสำรวจในทุกครั้งที่ทางราชการมีภารกิจต้องการความร่วมมือ ช่วยเหลือ โดยไม่ต้องซักขวนหรือร้องขอ ไม่ต้องมีโทรศัพท์และไม่หวังเชิงตอบแทนใด ๆ แต่เพื่อประโยชน์สุขของหมู่บ้าน ตำบล

4. สิทธิประโยชน์ของเรื่องถูกราษฎรต่อรองชุมชน หมายถึง สิทธิประโยชน์ที่ประชาชนเข้ามาร่วมปฏิบัติงานตามโครงการต่อรองชุมชนมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี ผ่านหลักเกณฑ์การพิจารณาตามที่กรมศิริตรวจสอบ สามารถเข้ารับราชการเป็นตัวราชโองค์พิจารณาความเหมาะสมและถูกต้องด้วยสิ่งเป็นบวกที่เป็นผลต่อรองชุมชน

5. ไก่เด็กที่ประเมินข้อพิพาท หมายถึง การที่บุคคล 2 ฝ่าย สมัครใจตกลงที่จะตัดสินข้อพิพาทในทางแพ่งหรือความผิดอาญา เนพะกรณ์ที่เป็นความผิดต่อส่วนตัวซึ่งเป็นความผิดที่ยอมความกันได้ เพื่อให้หักดิบกล่าว ได้ยุติเสียงสื้น ณ ที่ทำการตัวของชุมชนนั้น หรือภายในตัวบ้านนั้น ไม่ต้องน้ำก็ไปฟ้องร้องกันต่อหน้าที่ กล่าวหาในชั้นสถานีตำรวจนครบาล หรือชั้นศาล

6. ปัจจัยภายนอก คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของตัวรองชุมชนประจำตำแหน่ง ได้แก่ ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ลักษณะงาน ค่าตอบแทน สภาพการทำงาน นโยบายของรัฐบาล การบริหารงาน ความติดตามและกิจกรรมต่างๆ

7. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะทางประชานิยมของบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชาติพ สายใต้ สถานภาพสมรส จะต้องการศึกษา ภาษาที่ใช้บุคคล ตำแหน่ง

8. ความพึงพอใจ (Satisfaction) คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อบทบาทในการกิจหน้าที่ในด้านต่างๆของตัวรองชุมชนประจำตำแหน่งที่ปฏิบัติจริง ได้แก่ ความพึงพอใจในผู้คนการให้บริการของตัวรองชุมชนด้านการให้บริการ การอำนวยความยุติธรรมทางอาญา ความเมื่อยล้ากับในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการดำเนินรายการความหลากหลายด้านการขอรับ ด้านการประชาสัมพันธ์และแสวงหาความร่วมมือ

9. การอำนวยความยุติธรรมทางอาญา หมายถึง การดำเนินการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมของตัวรองชุมชนเพื่อความเที่ยบธรรมของทุกฝ่ายมีพากเพียรใช้สิทธิเสรีภาพและสถานะการคุ้มครองของตนได้

10. ความสัมพันธ์กับตัวรองชุมชน ได้แก่ การคิดต่อประสานงานกับตัวรองชุมชนและแหล่งช่วยสารที่ได้รับจากตัวรองชุมชนประจำตำแหน่งที่มีความสัมพันธ์กับการประทับตราของตัวรองชุมชนประจำตำแหน่ง

11. ประชาริทธิ์ของการปฏิบัติงานตัวรองชุมชน หมายถึง การปฏิบัติงานที่ได้ความเห็นชอบชี้วัดที่แสดงออกโดยได้โดยเครื่องมือชี้วัดที่คัดแบ่งมาจากตัวชี้วัดประศิริที่กำหนดของกรมศิริ เช่น โครงการปฏิบัติงาน 5 ด้าน คือด้านบริการทั่วไป ด้านอำนวยการยุติธรรมทางอาญา ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการควบคุมและอำนวยความสะดวกต่อตัวบ้านการขอรับ ด้านประชาสัมพันธ์และแสวงหาความร่วมมือของบุคคลสำคัญของงาน